

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2019. december 1.

Mandabokor

Istentisztelet

Igehirdetés címe: Ébredj, hogy ébreszthess!

(1. dia) „¹A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. ²Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt. ³Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad: tartsd meg azt, és térj meg! Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád. **(2. dia)** ⁴De vannak nálad néhányan Szárdiszban, akik nem szennyezték be a ruhájukat, és fehér ruhában fognak járni velem együtt, mert méltók rá. ⁵Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevére az én Atyám előtt és angyalai előtt. ⁶Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek!” Jel 3,1-6

Drága Gyülekezet!

Folytatjuk elkezdett sorozatunkat, melyen a Jelenések könyvekben található hét gyülekezetet vesszük alkalomról-alkalomra. A mai alkalmunkon **(3. dia)** a Szardiszi Gyülekezet kerül elénk. Ahogy azt már korábban is tettem, ahhoz, hogy jobban megértsük Jézusnak a gyülekezethez intézett szavait és a gyülekezet lelki állapotát, életét, mindenféleképpen először meg kell néznünk, milyen volt a város helyzete, történelmi háttere, mindennapi élete.

Szardisz városa **(4. dia)** a mai Törökország területén fekszik. Területi elhelyezkedése rendkívüli módon meghatározta a város életét, egzisztenciáját és történelmét. A hét gyülekezet közül az ennek szóló gyülekezetnek van a legszorosabb kapcsolódása a neki címzett levél üzenetével, illetve a leginkább kapcsolódik a levél tartalma a város történelméhez. Ez a város Kr.e. 6 század elején a Lydia nevű tartomány fővárosa, és az akkori világ legna-

gyobb, legpompásabb, leggazdagabb városa volt. Két nagyon fontos jelentőségű dolog volt található a város fekvésében, mely köszönhette a virágzó életét: a biztonság és az arany.

1. Biztonság: Nagyon jó fekvése volt a városnak, hiszen – ahogy a képen is láthatjuk – egy 500 méter magas, nagyon meredek oldalú hegyormon épült az óváros és ehhez csatlakozott az újváros, mely a völgyben helyezkedett el. Ennek nagyon komoly stratégiai jelentősége volt abban a korban.
2. **(5. dia)** Arany: Két folyó, a Hermes és a Pátusz folyó találkozásánál épült fel a város. A Pátusz folyó rendkívül gazdag volt az aranyhordalékban, és ez adta a város gazdagságát.

A területi adottság sok előnyt biztosított más városokkal szemben, azonban ez állandó veszély forrása is volt. Nem véletlenül jegyezte meg egy akkori görög bölcs, Szolón, aki egyszer ellátogatott a városba, hogy **(6. dia)** „Az ember nem nevezhető boldognak, csak halála után.” Ezzel érzékeltetni szeretne volna, hogy a biztonság – az a bizonyosság, az a stabilitás, az a védettség, amely a

város gazdagságából és természeti adottságaiból fakad – nem biztos, hogy végleges, mert amíg él a város, addig veszélyek fenyegetik. Vészjóslóan be is következett, hiszen Lydia királya háborúba keveredett Círusz perzsa királlyal, azzal a királlyal, aki a fogás idején megengedte az elhurcolt zsidóknak, hogy hazatérjenek Izrael földjére. Lydia király elment egy akkoriban nagyon híres jövőmondóhoz, akit Delfiinek hívtak, s megkérdezte tőle, hogy mit tegyen, háborúba menjen a hatalmas perzsákkal szemben. A jós kétértelmű választ adott neki, amit sajnos nem úgy értelmezett, ahogyan történt. Tudniillik azt mondta **(7. dia)**: „Ha Kroiszosz átkel a Halüsz folyón, nagy birodalom dől meg!” Az uralkodó ezt saját győzelmének jóslataként értelmezte és megtámadta Perzsiát. A háborút azonban elvesztette, birodalmát pedig elfoglalták **(8. dia)** a perzsák. Kroiszosz panasszal élt, hogy becsapta. A papnő viszont arra hivatkozott, hogy jóslata igaznak bizonyult: valóban nagy birodalom omlott össze a háború elindításával.

Két olyan másik nagy történelmi esemény volt a város életében, amely szintén megjelent a levélben, illetve Jézus utalt arra.

(9. dia) Az egyik Kr.e. 546-ban történt, amikor a perzsa háború zajlott. Ahogy említettem, a városnak a fekvése stratégiai fontosságú volt, hiszen komoly védettséget jelentett. Ennek a bevehetetlennek tűnő városnak azonban mégis csak volt egy sebezhetősége. Volt a meredek sziklafalon egy olyan rés, hasadék, amelyen egy ember át tudott bújni. Az éj leple alatt egy maroknyi kis csapat benyomult a résen a városba és az őrizetlenül hagyott állásokat – az alvó katonák mellett – elfoglalta és az alvó várost bevette néhány óra leforgása alatt az ellenség.

(9/a dia) A másik ilyen esemény több mint 300 évvel később, Kr.e. 216-ban történt Nagy Antiókhos támadása során, amikor is a korábbi esemény szinte teljesen megismétlődött. 15 ember jutott be az ellenséges hadseregből ebben a bevehetetlennek tűnő városba, majd kinyitották a város kapuit az éj leple alatt, s az ellenséges erők gyorsan elfoglalták az alvó város. Így érthetjük meg

Jézusnak azon szavát, amely az ébrenlétre és a vigyázásra vonatkozó tanácsként a levélben.

Meg kell még említenünk a város életéből egy fontos, meghatározó eseményt, amely aztán kihatott a további életére. Kr.u. 17-ben hatalmas földrengés pusztította el ezt a gazdag és öntelt várost. Plinius történetíró erről az eseményről azt írja **(10. dia)**, hogy emberemlékezet óta a legnagyobb pusztulás volt. A várost újjáépítették, de korántsem fénylett olyan dicsőségesen, mint azelőtt, így csupán emlékek maradtak meg a dicső múltra vonatkozóan, s ebből az emlékekből élt csupán.

Miután áttekintettük a város történelmét, földrajzi jelentőségét, tekintsük át részletesen, mit tartalmaz Jézus levele a Szardiszi Gyülekezetnek, illetve milyen aktualitása van ma akár a mi életünkben.

Jézus Krisztus, mint minden levelet, ezt is bemutatkozással kezdi **(11. dia)**. Azért is olyan fontos a bemutatkozás, hogy lássa a megszólított, ki beszél vele, kinek a szájából fakadnak azok az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

üzenetek, amelyeket megfogalmaz. Jézus minden levél elején leszögezi, hogy Ő az, aki beszél a gyülekezettel, Ő fogalmaz meg dicsérő szavakat, kritikákat, feddések vagy éppen bátorításokat. Bemutatkozásával leszögezi, hogy nála van az Isten hét lelke, amely a Szentlélekre vonatkozik. Neki van hatalma életet adni. Mondja ezt úgy, aki azonnal tesz egy megállapítást: **„az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy”**. Egyedül Isten Lelke tud ebből a lelki halott állapotból életet teremteni. Talán emlékszünk arra, hogy korábban arról beszéltem – majd még utalok erre a későbbiek folyamán –, hogy **(12. dia)** a Pergamoni Gyülekezetben kisebbségben voltak azok, akik eltúrték a Bálám tanítását és többségben voltak azok, akik hűek tudtak maradni. **(12/a dia)** A Thiatirai gyülekezetben már sajnos azok voltak kisebbségben, akik hűek voltak és volt a hangadó többség. Volt egy megalkuvó többség és volt egy hívő kisebbség a Gyülekezetben. **(12/b dia)** A Szardiszi Gyülekezetben azonban ez a tendencia még rosszabb. Egy meghalt gyülekezetben vannak néhányan, akik még Krisztussal élnek az életüket. A múltkor egy diagramot rajzoltam fel, amiben

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

jellemeztem az Efezusi – és a Thiatirai Gyülekezetet **(13. dia)**. Ott azt láthattuk, hogy az Efezusi Gyülekezet megrekedt a lelki növekedésben, visszafejlődést vehettünk észre. A Thiatirai Gyülekezetben azonban láthattuk, hogy van egy lelki növekedés. Ebben a gyülekezetben, a Szardiszi Gyülekezetben pedig a legszörnyűbb állapotokat **(14. dia)** láthatjuk, a gyülekezet meghalt, az utolsó leheletét is kilehelte. Ezért mondja Jézus: **„az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy”**. Jézus azt a megállapítást teszi, azt a diagnózist állítja fel, hogy a gyülekezet meghalt. Hiába a dicsőséges múlt, hiába a gazdagság, a rengeteg arany, a bevehetetlen biztonság. Ebbe a jólétbe halt bele mind a város, mind a gyülekezet. Nem véletlenül utal Jézus több alkalommal, többféleképpen.

Említettem, hogy két alkalommal is úgy foglalták el a várost, hogy aludt, s az éj leple alatt foglalták el. Ezért tesz utalást arra Jézus, hogy **(15. dia)** **„ébredj fel!”**, illetve **„Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád.”** Jézus utal arra, hogy Ő is úgy fog eljönni, ahogy váratlanul megjelentek az ellenséges haderők és elfoglalták

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a várost. Abba pusztultak bele, hogy aludtak, bele aludtak a gazdagságba, a jólétbe, s azt gondolták, ők bevehetetlenek. Talált az ellenség **(16. dia)** egy rést, amin keresztül behatolt a város szívébe. Számos utalás van Jézus szavaiban, amiben figyelmezteti a történelmi múltra, s arra, hogy a gyülekezetre is ugyan arra a sors vár, ami városra.

A gyülekezet is ugyan abban a helyzetben volt, mint a város. Elkényelmesedtek, azt gondolták, hogy helyükön vannak, elbízták magukat, öntelté váltak, a városi jólét gyülekezeti jólétté is vált, s azt gondolták, velük semmi nem történhet, és semmi nem kényszerítheti őket térdre, semmi nem törheti meg az életüket. Azonban ahogy a város esetében, úgy a gyülekezet esetében is az Ellenség talált egy piciny rést, s behatolt a gyülekezet szívébe, s ez vezetett ahhoz, hogy az ellenség elfoglalta a gyülekezetet, s ez vezetett a halálhoz. Hagytak egy rést, ellenőrizetlenül hagytak egy piciny rést, megtűrtek valamit, amelyen keresztül az Ellenség elfoglalta a gyülekezet szívét. Ahogy az alvó város sebzékeny tudott lenni, úgy az alvó gyülekezet is sebzékeny volt. Beleszenderült a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kényelembe, a jólétbe, nem volt éber, s nézzétek, mi lett a vége, Jézus azt mondta **(17. dia)**: „**az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy**”. Jóléti társadalmunkban, egyházunkban is az a komoly veszély fenyeget, hogy elkényelmesedünk, elalélunk, beleszenderülünk a jólétbe. Azt gondoljuk, hogy velünk, a gyülekezettel minden rendben van. Gyönyörű épületünk van, mindenünk megvan, elkényelmesedünk, semmiben nem szenvedünk hiányt. Ez pedig nagy veszélyt jelent, mert az Ellenség ebbe az önteltségbe ringat, elszunnyadunk, s ez az alvás aztán a végzetet jelentheti. Amikor alszik az ember, védtelenné válik. Ahogy a város is védtelen volt, a gyülekezet is azzá vált. Védtelenné! A védtelenséget pedig egyetlen egy módon lehet kikerülni, ha éberek maradunk! Ezért mondja Jézus **(17/a dia)**: „**Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak**”. Először rendeződjön a te helyzeted, aztán rendezd a körülötted levőket. Ébressz, erősíts másokat, akik haldokolnak! Mert a legerősebb ember sem alhat. A legerősebb hívő sem engedheti meg magának a magatehetetlenségre kárhoztató alvást, mint ahogyan a történelme során a legerősebb

Szárdisz sem engedhette volna meg magának az alvást, mert az ellenség – az egyébként jelentéktelen erőt képviselő ellenség is – elpusztította.

Jézus arra bátorítja és figyelmezteti a gyülekezetet, hogy emlékezzen vissza az elalvás előtti állapotra. Nem arra, hogy mit álmodott, hanem arra, hogy milyen volt az alvás előtti lelki állapota. 3 fontos bátorítás hangzik el Jézus szájából **(18. dia)**:

1. Emlékezz vissza!
2. Tartsd meg!
3. Térj meg!

Ez azt jelenti, hogy már volt Jézussal megtapasztalása a gyülekezetnek. Már hitben járt és élt, ezért emlékezzen vissza arra az állapotra. Tartsa meg a Krisztustól kapott legdrágább a kincset, az evangéliumot, amely az ő életében is változást hozott. Legyen hű ahhoz a drága kincshez és tartsa meg. Végezetül pedig térjen meg, azaz itt újbóli megtérésről van szó, mert ez egy olyan gyülekezetnek szóló levél, amely egyszer már az Úré volt, de a Sátán elaltatta azzal a hazugsággal, hogy ha elalszol, akkor megmenekülhetsz a

császár bántalmazásától, illetve a jólét, a kényelem elszunnyadásra adhat okot. Újra meg kell térni, újra bűnbánatot kell gyakorolni a gyülekezetnek.

A Szardisz görög szó azt jelenti: maradék. Vannak néhányan, egy piciny maradék, akik éberek tudtak maradni, akik nem vegyültek el a többség közé, hanem tőlük elkülönülve éltek és velük ellentétben hűségesek maradtak. **(19. dia)** A többség lelki halott állapota ellenére életben maradtak. Nem tudott hatni a többség állapota arra a néhányra, s ezt meg is említi Jézus! Arra a néhányra is tud Jézus építeni egy halott gyülekezeten belül. Ők nem szennyezték be ruhájukat!

Befejezésül pedig a reménysugár marad fenn, mert még ebből a halott állapotból is van visszaút. Azt mondja Jézus, „**aki győz...**”. Tehát még ebből az alvó, halotti állapotból is van életre kelés, van győzelem. A szennyes ruhát Ő kicseréli és tiszta, fehér ruhát akar adni. **(20. dia)** „**4De vannak nálad néhányan Szárdiszban, akik nem szennyezték be a ruhájukat, és fehér ruhában fognak járni velem együtt, mert méltók rá. 5Aki győz,**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéből az én Atyám előtt és angyalai előtt.” Ez a csodálatos rész is arra utal, hogy a Szardiszi Gyülekezetbe vannak fehér ruhában lévők, akik nem szennyezték be életüket! Nem alkudtak meg, nem aludtak bele a közönybe, a jólétbe, a gazdagságba. Néhányan, de vannak, akik ébreszthetnek, akik a halófélben lévők felé szolgálhatnak. A bűnbánatra és a megtérésre hívó szó hallható Jézus szájából, s aki ezt meghallja, annak nevét Ő nem törli ki.

Szeretett Gyülekezet!

A levél azzal kezdődött, hogy a gyülekezet lelki állapotát feltérképezte Jézus: „az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.” Az élet nyomait még magadon hordozod, de már nincs meg benned az a lelki élet. Volt korábban lelki élet, de már nincs meg. A levelet pedig azzal fejezi be Jézus, van kiút ebből az állapotból, fel lehet még ébredni!

Legyen figyelmeztetés számunkra Szárdisz helyzete, ne-hogy mikor Jézus jellemzi a Mandabokori Gyülekezetet, bennünket, rólunk is ezt mondja: „az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy”. Idejében ébredjünk és ébresszünk!

Ámen!